

# Sortir del pou (i 2)

written by Pere Grau i Rovira | 26 de maig de 2024

Tots els partits diuen que no desitgen noves eleccions. Però crec que hi ha una probabilitat molt gran que al final no quedi altra sortida. Ara bé, per tal que aquestes noves eleccions tinguessin sentit per l'independentisme, no n'hi hauria prou amb fer els discursos de sempre, haurien de tenir altres premisses i seria bo que es comencessin a preparar ja, sense perdre temps, per tal de tenir-ho tot enllestit si calgués. Sinó, ens exposem a què es repeteixi el resultat del 12M i tornem-hi...

Aquestes premisses tindrien com a finalitat prioritària deixar clar als abstencionistes, molt més clar que no s'ha fet abans, què representa la seva posició per al país i per a la seva pròpia existència personal. I no n'hi haurà prou que ho diguin només en Puigdemont, en Junqueras o qui sigui "dels de dalt".

Al meu modest parer, caldria que, una vegada se sabés que hi hauria eleccions a l'octubre (o quan sigui) es mobilitzessin totes les institucions de la societat civil per cridar als decebutos a no tornar-se a quedar a casa. Haurien de ser totes: Assemblea, Òmnium, Consells Locals de la República, i a través seu integrar-hi societats culturals i professionals de tota mena (que prou en tenim), personalitats del món cultural i econòmic a les quals no els sigui indiferent el futur de Catalunya. I tots plegats exposessin per totes les vies possibles (incloses les digitals) les conseqüències de l'abstenció pel país i per les vides privades dels seus habitants.

Personatges entrevistats als nostres diaris digitals han donat dos motius per l'abstenció massiva, sobretot del jovent. Un d'ells deia que els abstencionistes no volien "donar legitimitat" al règim autonòmic participant en unes eleccions d'aquest caire. Un altre deia que els abstencionistes havien

perdut l'esperança d'arribar a la independència i no veien per què havien d'emetre un vot que creien inútil. Si és així, cal reconèixer que per part dels partits hi ha un dèficit de comunicació gegantí, que fa augmentar la necessitat de l'acció de les entitats de la societat civil que proposo a dalt. Ens agradi o no (i no ens agrada gens) vivim en un règim autonòmic i anar a votar no és "donar-li legitimitat" sinó no deixar la Generalitat (per limitades que siguin les seves atribucions) en mans dels que no faran res de res per contrarestar els abusos de Madrid, faran allò que els hi manin des d'allà, i les conseqüències les pagarà tothom, sigui independentista o no, amb pitjors condicions de vida.

Als que creuen que no hi ha esperança d'arribar a la independència, o que creuen que els partits no hi fan prou, cal dir-los que són ells amb la seva abstenció els que afavoreixen que s'acompleixi aquesta predicció pessimista. Són ells els que (com tothom) s'han de treure del cap la idea que el camí cap a la independència és una autopista. No. És un senderol pedregós en el qual s'ha de fer més d'una marrada per arribar una hora o altra al cim. I qui no vulgui ajudar que la pujada fracassi, ha de fer pas al costat dels que busquen el corriol que ens porti endavant, tan a poc a poc o tan de pressa com en cada moment sigui possible.

Per tot això, votar independentista és un deure de tots els que se'n diuen. I si no complim nosaltres amb el nostre deure, com volem exigir als polítics que compleixin amb el seu? I ara, en cas que s'arribés a noves eleccions vull confiar-vos un somni meu. Imagineu-vos quin impacte podria tenir una acció comuna d'ERC, Junts i la CUP. Una acció que no tingués res a veure amb compromisos de pactes i que els deixés als tres en llibertat de prendre decisions segons els resultats de les noves eleccions. I què vull dir amb això? Vull dir (i ja reconec que segurament només és un somni) prescindir de la propaganda electoral tradicional amb fotografies de la gent dels partits (que potser ja no es mira ningú) i fer un cartell

comú amb les variants de contingut que es creguessin adients i amb característiques visuals atractives.

Com a exemple, imagineu-vos una variant en la qual es llegís: “Voleu una Generalitat que abandoni definitivament la fita de la independència? Voleu una Generalitat que digui amén a tot el que li manin de Madrid, per dolent que sigui per a tots plegats? Si voleu això, és clar, no cal que aneu a votar. Voleu una Generalitat que, per dur que sigui el camí, no perdi aquella fita de vista, fent mentrestant tot el que pugui per defensar els nostres interessos i la nostra personalitat com a poble? Voleu una Generalitat que digui *no* quan toqui? Si voleu això no us quedeu a casa. Voteu independentista. Voteu a qui vulgueu dels que ho demanem (per neutral ordre alfabètic), però voteu”.

CUP, Esquerra Republicana de Catalunya, Junts+Puigdemont per Catalunya.

Les preguntes “voleu que...” podrien ser diferents a cada variant. La darrera part “si voleu això...” igual a tots els cartells. Crec que aquesta acció podria fer recuperar una pila de vots perduts a tots tres partits, sobretot a ERC i capgirar el panorama del 12 de maig. Però ja dic, és un somni.